

Helge Sander (V):

I Venstres folketingsgruppe har vi aldrig følt, at det var rimeligt med et livsvarigt medlemskab af vort dagpengesystem. Derfor var vi også tilfredse med det forlig, vi indgik i 1988, fordi vi syntes, at der absolut var rimelighed i det, og fordi vi ønskede at fastholde det grundlæggende element i det danske arbejdsløshedsforsikringssystem, at der kræves en tilknytning til arbejdsmarkedet, for at man kan forblive og stadig væk fungere i systemet og dermed være forsikret mod arbejdsløshed.

Vi mener, det må erkendes, at når man har været ledig i 7, 9, 10 år, hører man ikke længere hjemme i det system, og så må det i stedet være i det sociale system, man skal hente det nødvendige. Vi føler ikke, at det kan løses ved en forlængelse af dagpengeperioden.

Vi er selvfølgelig også ulykkelige over, at der er så mange, der er på dagpenge, og at der nu er mange – efter det fra arbejdsministeren oplyste dog heldigvis kun 3.000, men det er selvfølgelig rigeligt – som glider ud af systemet, men det kan jo ikke komme bag på os, at vi kommer i den situation, at nogle glider ud af systemet; det var noget, som vi alle var klar over, da vi indgik nyordningen i 1988.

Derfor må jeg fastslå, at selv om SF gør opmærksom på, at der er tale om en midlertidig foranstaltning, kan vi ikke tilslutte os det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Både fru Pia Christmas-Møller og hr. Helge Sander har talt om deres modvilje imod det livsvarige medlemskab af en a-kasse. Man overser helt, at det, der er situationen omkring den problemstilling, som vi diskuterer, jo er, at den ene part i den forsikring, altså lønmodtagerne, helt klart har opfyldt de betingelser, der ligger til grund for forsikringsaftalen, hvis vi nu bliver i det sprog: De har søgt job, de har stået til rådighed for arbejdsmarkedet, de har været på jobtilbud, de har formentlig også taget imod uddannelsestilbud, og de har måske oven i købet prøvet at være iværksættere og prøvet selvvalgt uddannelse. De har altså levet op til forsikringsaftalens præmisser, og deres eneste problem er i virkeligheden, at arbejdsmarkedet ikke lever op til sin del af forsikringsaftalen.

Jeg synes, at både De Konservative og Venstre overser, at det, der gør problemet så pinagtigt på det menneskelige plan, er, at der er nogle grupper, der kommer i klemme, fordi arbejdsmarkedet ikke lever op til de forventninger, vi havde om, at den uddannelse, det arbejdstilbud og den arbejdsstræning, der lå i forliget, skulle betyde, at de kunne få et arbejde. Det var sådan set en forudsætning.

Derfor synes jeg, at der er nogle ting i den dér forsikrings snak, som hr. Helge Sander og fru Pia Christmas-Møller helt overser, nemlig at den ene part har levet op til sine forpligtelser, men bare ikke får sine rettigheder.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Nu skal vi jo ikke til at vurdere den enkeltes situation, uanset om der er 3.000 eller 7.000. Fru Jytte Andersen ved udmærket godt, at der er gjort alt, hvad man kunne. Socialdemokratiet og SF fremfører en række synspunkter, men vi kan ikke trylle. Vi beklager dem alle sammen og ikke bare de 3.000 eller 7.000, der er på vej ud af arbejdsmarkedet, men alle 300.000 mennesker, som er ledige. Men altså: Realiteterne er jo bare sådan, og det må vi lade være udgangspunktet og så simpelt hen sige, at de spilleregler, der gør, at vi er kommet i denne situation – det er jo ikke noget, der er opstået i går eller i forgårs eller her til morgen – har vi kendt; og dér er det så, at vi ud fra en principiel holdning ikke mener, at det er rimeligt, at vi har det system, hvor man er livsvarigt medlem.

Men vi har heldigvis et andet system, der gør, at man fortsat har det rimelig godt i dette land, også sammenlignet med andre lande, for som arbejdsministeren jo sagde i sin redegørelse, er der vist ikke nogen steder, hvor man har et system, der er bedre, hvis man tager det udgangspunkt, som fru Jytte Andersen gjorde.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes, at hr. Helge Sander er prisværdigt ærlig, ligesom fru Pia Christmas-Møller er det. De Konservative og Venstre lægger ikke skjul på – og vi vil senere høre fra andre, er jeg helt sikker på – at 7 år i det her system, hvorunder man så har fået arbejdstilbud og uddannelses-tilbud, er nok, og så skal man sættes fra maksi-